

1. Fair Practice Code:

Vanaf haar oprichting in 2013 hanteert Stichting PARK het principe dat kunstenaars recht hebben op een vergoeding voor hun werkzaamheden. Bij PARK krijgen kunstenaars een honorarium en waar nodig worden ze ondersteund met een werkbudget. De sinds 2013 door PARK zelf gehanteerde normering komt overeen met het door het Mondriaan Fonds voorgestelde Experimenteerreglement Kunstenaarshonoraria 2017.

Voor projecten waar één, twee of drie kunstenaars aan deelnemen, werkt PARK waar mogelijk met de aanvullende bijdrage Kunstenaarshonoraria van het Mondriaan Fonds om de Code te verzekeren.

Het bestuur is onbezoldigd, de werkgroep bestaat uit free-lancers die een urenadministratie bijhouden en per kwartaal hun uren à € 25,- declareren.

PARK werkt graag met de vijf kernwaarden van de Code Fair Practice:
transparantie in handelen en honorering,

duurzaamheid in de relaties met kunstenaars, stakeholders, samenwerkingspartners en de directe omgeving, ook met het oog op een gezonde toekomst van PARK, de kunstenaars én de sector,

solidariteit met de mensen en organisaties in ons werkveld, ook internationaal gezien,

diversiteit, dat betekent voor PARK bijvoorbeeld; niet alleen werken met gearriveerde kunstenaars, maar ook op zoek gaan naar andere, nieuwe culturele impulsen, zoals bijvoorbeeld in ons nieuwe programma Komma,

en vertrouwen geven en krijgen; bij PARK staat kwaliteit voorop, ook in de zakelijke afhandeling ten aanzien van auteursrechten en vermeldingen.

Ambitie: Het bestuur en de werkgroep agenderen de code en proberen in alle projecten de richtlijn kunstenaarshonoraria te blijven volgen.

2. Governance Code Cultuur:

PARK stuurt haar organisatie aan in lijn met de Governance Code Cultuur. Hierbinnen is gekozen voor het bestuur-directie model en de verdeling van de verantwoordelijkheden en bevoegdheden is beschreven in een directiestatuut. Daarnaast is er ook een bestuursreglement waarin beschreven wordt hoe opvolging, zittingsduur en bewaking van onafhankelijkheid plaats vindt. Uitdaging voor een kleine organisatie is om tot een goede scheiding van verantwoordelijkheden te komen. Hierin zijn de afgelopen jaren, o.a. in samenwerking met de accountant, goede stappen gezet.

Het bestuur van Stichting PARK is als volgt samengesteld: Rien van Linschoten (horeca-ondernemer en investeerder) is voorzitter. Hanneke Doevendans (aannemer, ondernemer) is algemeen lid. Reinoud van Vught (beeldend kunstenaar en voormalig lid van de werkgroep PARK) is algemeen lid. De penningmeester is Sjf Leijs (belasting jurist en accountant BDO). Verily Klaassen (hoofd kunstzaken Rabobank Utrecht) is algemeen bestuurslid.

Het bestuur vergadert tezamen met de werkgroep eenmaal per drie maanden, indien nodig aangevuld met incidentele vergaderingen. De bestuurders zijn onafhankelijk en zijn onbezoldigd.

De vergaderingen worden tijdig geagendeerd en in verslagen vastgelegd.

Ambitie: In de toekomst wordt het bestuur aangevuld met bij voorkeur een jonge vrouw met expertise op het gebied van marketing en communicatie. Het bestuur zal dan bestaan uit 3 mannen en 3 vrouwen. Zowel in de samenstelling van het bestuur als in die van de werkgroep zoeken we naar een evenredige balans in leeftijd, expertise, gender en culturele achtergrond.

3. Code diversiteit en inclusie:

Vanaf het openstellen van de ruimte in 2013 is bij PARK vooral gekeken naar de kwaliteit van de geplande projecten en minder naar de culturele achtergrond of geaardheid van de maker. We gaan bij voorbaat uit van de uniciteit van het individu en respecteren de daarmee samenhangende voorkeuren. Toch hebben we van begin af aan aandacht gehad voor de veelheid aan culturele invloeden die ook binnen de beeldende kunst vorm krijgen.

Een goed voorbeeld hiervan is 'Native Work' van de Zuid-Afrikaanse kunstenaar Andrew Putter. Reeds in de eerste tentoonstelling van PARK werd zijn fotoreeks waarin jonge gekleurde Zuid Afrikanen als hedendaagse 'natives' geportretteerd worden, getoond. Putter levert hiermee een kritisch commentaar op de westerse etnografische fotografie en de Nederlandse schilderkunst van de gouden eeuw.

Ook in het werk van William Kentridge dat we in 2014 toonden was de focus gericht op de omstrede geschiedenis van Zuid Afrika. In 2015 koppelden we met de tentoonstelling 'Quest' Igshaan Adams, die in zijn werk zijn identiteit als homoseksuele moslim onderzocht aan Raquel van Haver, die in haar rauwe schilderkunst haar afkomst en identiteit probeert te definiëren.

We toonden ook werk van Nederlandse kunstenaars met een dubbele nationaliteit zoals Nour-Eddine Jarram, Alexander Korsmit, Rabi Koria, Hadassah Emmerich, Yasser Ballemons.

Qua toegankelijkheid zijn er bij PARK twee traptreden die een barriere vormen. Ondanks ons herhaald verzoek aan de eigenaar van het pand, de gemeente Tilburg, om de toegankelijkheid voor mensen met een lichamelijke beperking mogelijk te maken werd niet ingegaan op ons verzoek. Uiteindelijk hebben we zelf in 2015 op eigen initiatief PARK rolstoeltoegankelijk gemaakt.

Ambitie: In de toekomst willen we bewuster omgaan met de begrippen diversiteit en inclusie. Het feit dat mensen zichtbaar en onzichtbaar van elkaar verschillen is een gegeven. Vormen van verschil zoals lichamelijke beperking, opleidingsniveau, leeftijd, gender, sexuele oriëntatie, religie en etniciteit mogen geen hindernis vormen bij het samenstellen van het programma, maar ook niet binnen de organisatie, de werkgroep PARK, het stichtingsbestuur, de vrijwilligers en het publiek.

Door één van de programmalijnen, de AIR, expliciet te benoemen in de context van niet-Westerse kunst en de reflectie op de historische rol van Nederland in de Diaspora, denken we de aandacht voor de herkomst van de vele culturen die Nederland rijk is te kunnen waarborgen.

Naast het verkennen van deze vertelling in het programma, is PARK zich bewust van de samenstelling van werkgroep, vrijwilligers en bestuur. De ambitie voor 2022-2023 is om bewust om te gaan met de code en onze organisatie een afspiegeling van de samenleving te laten zijn.